

Onsdag den 10. marts 2010

Det fælles eurobetalingsområde

P7_TA(2010)0057

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)

(2010/C 349 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles erklæring fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank af 4. maj 2006 om det fælles eurobetalingsområde,
 - der henviser til Den Europæiske Centralbanks lejlighedsskrift nr. 71 fra august 2007 om det fælles eurobetalingsområdes økonomiske betydning,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾ (direktiv om betalingstjenester),
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde ⁽²⁾,
 - der henviser til den fælles erklæring fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank af 24. marts 2009 der præciserer visse principper for en fremtidig forretningsmodel for SEPA-ordningen for direkte debitering (SDD),
 - der henviser til Kommissionens anden undersøgelse af 22. juli 2009 om de offentlige myndigheders parathed og overgang til SEPA,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 10. september 2009: om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde: en køreplan for tidsrummet 2009-2012 (KOM(2009)0471),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 30. oktober 2009: Anvendelse af EF-traktatens artikel 81 på multilaterale interbankbetalinger via SEPA-ordningen for direkte debitering (SEK(2009)1472),
 - der henviser til Kommissionens anden årlige statusrapport af 9. november 2009 om overflytningen til SEPA i 2009,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 2. december 2009 om SEPA,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA) skal ses som et integreret marked for betalingstjenester, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke sondres mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro,

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s.1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0139.

⁽³⁾ EUT L 266 af 9.10.2009, s.11.

Onsdag den 10. marts 2010

- B. der henviser til, at SEPA ikke kun er et selvregulerende initiativ fra Det Europæiske Betalingsråd (EPC), men også et vigtigt offentligt politikinitiativ, idet det styrker både Den Økonomiske og Monetære Union og den fremtidige EU 2020-strategi; der henviser til, at SEPA støttes af betalingstjenestedirektivet, der udgør det nødvendige, harmoniserede retsgrundlag; og der henviser til, at dets succes derfor er af særlig interesse for Parlamentet,
- C. henviser til, at beslutningsprocessen for SEPA i øjeblikket er overladt til Det Europæiske Betalingsråd (EPC), hvorved det kun er banker, der træffer beslutninger om SEPA-produkter og tilsidesætter slutbrugernes anmodninger,
- D. der henviser til, at overgangen til SEPA officielt startede den 28. januar 2008 med lanceringen af SEPA-betalingsinstrumentet til pengeoverførsel (SCT), at SEPA-kortbetalingsbestemmelserne har været i kraft siden den 1. januar 2008, og at SEPA-ordningen om direkte debitering (SDD) startede den 2. november 2009,
- E. der henviser til, at forbrugerne har udtrykt bekymring over, hvorvidt bestanddelene af SEPA-produkterne vil imødekomme slutbrugernes behov, især i forbindelse med kontrol af mandater til direkte debiteringer, og at det er ønskeligt, at der sker fremskridt i behandlingen af dette spørgsmål,
- F. der henviser til, at der ikke er fastsat nogen endelig, retligt bindende frist for overgangen til SEPA-instrumenterne, og at et stort flertal af dem, der deltog i en offentlig høring, som Kommissionen afholdt, støttede tanken om at fastsætte en sådan slutdato for at stimulere overgangen til SEPA,
- G. der henviser til, at det indstillede medlem af Kommissionen med ansvar for det indre marked og tjenesteydelser i sit skriftlige svar på Parlamentets spørgeskema anførte, at han agtede at foreslå et lovgivningsmæssigt initiativ til vedtagelse af kommissærkollegiet med det formål at fastsætte en eller flere tidsfrister for overgangen til SEPA-produkter for direkte debit- og kreditoverførsler, såvel som et initiativ med henblik på at forbedre styringen,
- H. der henviser til, at overgangen til SEPA er foregået trægt: i august 2009 var kun 4,5 % af samtlige transaktioner blevet foretaget ved hjælp af SEPA-proceduren for pengeoverførsler, og at den oprindelig fastsatte frist, for en kritisk masse skal være overgået til SCT, SDD og kortbetaling, er blevet urealistisk,
- I. der henviser til offentlige myndigheders overgang til SEPA-instrumenter er langt svagere end forventet i de fleste medlemsstater, selv om disse organer bør spille en rolle som katalysator for at skabe den kritiske masse, der er nødvendig for at fremskynde overgangen til SEPA,
- J. der henviser til, at det er vigtigt, at alle berørte parter - lovgivere, banksektoren og brugere af betalings-tjenester. - bidrager til virkeliggørelsen af SEPA,
- K. der henviser til, at anvendelsen af SEPA-instrumenter udelukkende til grænseoverskridende betalings-transaktioner ikke vil være ensbetydende med et vellykket SEPA-projekt, da der stadig ville finde en fragmentering sted, og de forventede fordele for banksektoren og dens kunder ikke ville kunne opnås,
- L. der henviser til, at forordning (EF) nr. 924/2009 giver retssikkerhed med hensyn til anvendelsen af multilaterale interbankgebyrer (MIF) i en overgangsperiode indtil den 31. oktober 2012, inden for hvilken sektoren skal udarbejde og vedtage en fælles, langsigtet forretningsmodel for driften af SEPA-ordningen for direkte debitering, som bør være i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer,
- M. der henviser til, at Kommissionen og Den Europæiske Centralbank oplyste, at der tilsyneladende ikke var nogen klar og overbevisende begrundelse for, at der efter den 31. oktober 2012 skulle være MIF per transaktion, og henviser til, at Kommissionen har foretaget en offentlig høring om anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 på multilaterale interbankbetalinger via SEPA-ordningen for direkte debitering,
- N. der henviser til, bør findes frem til en endelig løsning på anvendelsen af MIF i forbindelse med en EU-kort-løsning baseret på SEPA-kortbetalingsbestemmelserne,
- O. der henviser til, at det bør sikres, at de eksisterende mandater om direkte debitering fortsat er retsgyldige, eftersom forpligtelsen til at undertegne nye mandater, når der skiftes fra national direkte debitering til SEPA-ordningen om direkte debitering, ville blive omstændelig; der imidlertid henviser til, at opretholdelsen af disse mandater ikke bidrager til en hurtig gennemførelse af SEPA-ordningen om direkte debitering, medmindre der findes en løsning til at overføre eksisterende mandater,

Onsdag den 10. marts 2010

1. understreger sin fortsatte støtte til oprettelsen af SEPA, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke sondres mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro;
2. beklager, at der siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af SEPA næsten ikke er sket fremskridt, for så vidt angår de spørgsmål, der er nævnt heri, og opfordrer til inddragelse af alle berørte parter til at fremme og bidrage til virkeliggørelsen af SEPA;
3. glæder sig over køreplanen for SEPA, som Kommissionen vedtog i september 2009, og støtter fuldt ud de tiltag, der er fastsat heri i seks prioriterede områder (dvs. fremme af overflytningen; øget kendskab til og fremme af SEPA-produkter; udformning af en fornuftig lovgivning for SEPA og sikring af overholdelsen heraf; fremme af innovation; gennemførelse af standardisering og interoperabilitet og sikkerhed; større klarhed vedrørende og forbedring af SEPA-projektets styring);
4. opfordrer igen Kommissionen til at fastsætte en klar, hensigtsmæssig og bindende frist, som ikke bør være senere end den 31. december 2012, for overgangen til SEPA-instrumenter, hvorefter samtlige betalinger i euro skal foretages ved hjælp af SEPA-standarder;
5. opfordrer Det Europæiske Betalingsråd til at tage hensyn til slutbrugernes ønsker, og derefter ændre sine regelsæt;
6. støtter fuldt ud Kommissionens hensigt om at fremme offentlige myndigheders overgangsproces gennem udarbejdelse af integrerede og synkroniserede nationale overgangsplaner; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at undersøge og offentliggøre medlemsstaternes offentlige myndigheders parathed og overgang til SEPA, og opfordrer medlemsstaterne til at deltage i disse undersøgelser;
7. opfordrer Kommissionen til på grundlag af resultatet af de respektive høringer af bl.a. alle de berørte parter, endeligt og senest den 30. september 2010 at afklare spørgsmålet om en harmoniseret langsigtet økonomisk model for SEPA-ordningen om direkte debitering, der skal finde anvendelse i hele Europa, være omkostningseffektiv og praktisk for de endelige forbrugere; insisterer på, at det er nødvendigt, at denne model udvikles i tæt samarbejde mellem betalingssektoren og Kommissionen og i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer;
8. opfordrer alle de berørte parter til at støtte oprettelsen af en europæisk kortordning, der enten skal være en supplerende ny ordning, en alliance mellem eksisterende ordninger eller en udvidelse af en eksisterende ordning; i den forbindelse opfordrer den igen Kommissionen til at skabe yderligere klarhed med hensyn til at kræve MIF for kortbetalinger, og opfordrer sektoren til i tæt samarbejde med Kommissionen at finde passende løsninger i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer;
9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de eksisterende mandater om direkte debitering fortsat er retsgyldige i SEPA-ordningen om direkte debitering; understreger, at overgangen fra den nuværende direkte debiteringsordning til SEPA-ordningen om direkte debitering ikke bør medføre en byrde for forbrugere;
10. insisterer på, at forbrugere bør informeres klart om forskellene mellem den tidligere ordning og den nye ordning;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at overgangen til SEPA-instrumenter ikke resulterer i et dyrere betalingssystem for Unionens borgere;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.